

Honor Killing Goddesses in A.Sivasubramaniam's Work

V. Chitra, Tamil Ph.D. Research Scholar, Reg. No.: 23212014022003, A.P.C. Mahalaxmi College for Women, Thoothukudi, Affiliated to Manonmaniam Sundranar University, Thirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-9047-9380>

S. Mary Suba Selvarani, Assistant Professor of Tamil, A.P.C. Mahalaxmi College for Women, Thoothukudi, Affiliated to Manonmaniam Sundranar University, Thirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5672-8875>

DOI: 10.5281/zenodo.19634781

Abstract

A woman possesses the power to create other lives. If she wills it, she can both create and destroy. Women are the eyes of the nation. However, many men murder women for the sake of prestige and family honour. These murders predominantly occur during inter-caste marriages and for the sake of family honour. Afterwards, they torment people as spirits. To protect themselves from these spirits, people worship the deceased by erecting memorial stones (nadukal) or building temples in their memory. Those who defy caste boundaries to fall in love and marry, particularly women, are murdered. A. Sivasubramaniam has detailed this practice of worshipping such murdered women as female deities in his book, "Aanava Kolai Ammangal" (Honour Killing Goddesses). Many researchers on folk studies have proved that the background of the widespread worship of minor and folk deities in Southern Tamil Nadu has been after the brutal murder or an honour killing that lies concealed beneath. These atrocities are not mere myths; they are the bloodstains of a caste-based society. It is wise to treat women as fellow human beings. While they are alive, respecting their emotions, personal choices, and equal rights is the true moral code rather than deifying and venerating women after their death, in a civilised society. This article is structured to analyse the events underlying the deification of women subjected to honour killings, as explored in the works of A. Sivasubramaniam.

Keywords: Honor Killing, Goddesses, A.Sivasubramaniam, *Aanava Kolai Saamikalum Perumitha Kolai Ammankalum*.

References

- [1] Vasugi, U. *Pennniyam Pesalaam Vaanga*. Bharathi Puthakalayam, Chennai-600015.
- [2] Alli, M. *Indhiya Pengalin Munnnetram*. Angayarkanni Pathippagam, Madurai, 1993.
- [3] Bharathiyar. *Bharathiyar Kavithaigal*. Sri Indhu Publications, Chennai, 1992.
- [4] Bharathidasan. *Kavithai Thoguthi 2*. Paari Nilayam, Chennai, 1997.
- [5] Thiru. Vi. Kalyanasundaranar. *Pennin Perumai Allathu Vaazhkkai Thunai*. Paavai Publications, Chennai, 600001.
- [6] Tamilaruvi Manian. *Oorukku Nalladhu Solven*. Vikatan Praturam, Chennai, 2005.
- [7] Ravikumar. *Dalit Kalai Ilakkiyam Arasiyal*. Vidiyal Pathippagam, Coimbatore, 1996.
- [8] Baluchamy, Na. *Vaazhviyal Kalanjyam*. Tamil University, Thanjavur, 1986.
- [9] Aranga Murugaiyan. *Saathiyam*. Ilakkiya Pathippagam, Puducherry, 1972.
- [10] Sivasubramanian, A. *Aanavak Kolai Saamigalum Perumithak Kolai Ammanagalum*. Kalachuvadu, Nagercoil-629001.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

பாண்டியன் மகளிர் ஆய்வு இதழ்
மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் இதழ்

Volume 5, Issue 2, November 2025

E-ISSN: 2583-715X

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.

ஆ. சிவசுப்ரமணியனின் நூலில் ஆணவக் கொலை அம்மன்கள்

வி. சித்ரா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்: 23212014022003, தமிழ்த்துறை,
ஏ.பி.சி. மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி, மனோன்மணியம்
சுந்தரனார் பல்கலைக் கழக இணைவுப் பெற்றது, திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-9047-9380>

முனைவர் சு. மேரி சுபா செல்வராணி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
ஏ.பி.சி. மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி, மனோன்மணியம்
சுந்தரனார் பல்கலைக் கழக இணைவுப் பெற்றது, திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5672-8875>

DOI: 10.5281/zenodo.19634781

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பிற உயிர்களைப் படைக்கும் ஆற்றல் கொண்டவள் பெண். அவள் நினைத்தால் ஆக்கவும் முடியும், அழிக்கவும் முடியும். பெண்கள் நாட்டில் கண்கள் என்று கூறுவர். ஆனால் பெண்ணை பலர் கௌரவத்திற்காகவும், குடும்ப மானத்திற்காகவும் கொலை செய்கின்றனர். கொலைகள் பெரும்பாலும் சாதி விட்டு சாதி திருமணம் நடக்கும்போதும், குடும்ப கௌரவத்திற்காகவும் நடக்கிறது. பின்பு அவர்கள் ஆவிகளாக மக்களை துன்புறுத்துகிறார்கள். ஆவிகளிடமிருந்து தங்களை காத்துக்கொள்ள இறந்தவர்களின் நினைவாக நடுகல் நாட்டியோ, கோயில் எழுப்பியோ வழிபடுகிறார்கள். சாதி மீறிக் காதலித்து திருமணம் செய்தவர்களை, குறிப்பாகப் பெண்களைக் கொலை செய்கிறார்கள். அப்படிக் கொலை செய்த பெண்ணை, பெண் தெய்வங்களாக வழிபடும்முறை பற்றி ஆ.சிவசுப்ரமணியன் ஆணவக் கொலை அம்மன்கள் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தென் தமிழகத்தில் பரவலாகக் காணப்படும் பல சிறுதெய்வ மற்றும் நாட்டார் தெய்வ வழிபாடுகளின் பின்னணியைத் தோண்டிப் பார்த்தால், அங்கே ஒரு வன்கொலையோ அல்லது ஆணவக் கொலையோ மறைந்திருக்கும் என்பதை நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வாளர்கள் பலரும் நிரூபித்துள்ளனர். வரலாற்று ரீதியாக நடந்துள்ள இந்தக் கொடுரங்கள், வெறும் தொன்மக் கதைகளல்ல; அவை சாதிய சமூகத்தின் ரத்தக்கறைகள். இறந்த பின் பெண்களைத் தெய்வமாக்கிப் போற்றுவதை விட, பெண்கள் உயிருடன் இருக்கும்போது அவர்களைச் சக மனிதர்களாக மதித்து, அவர்களின் உணர்வுகளுக்கும், சுய தேர்வுகளுக்கும், சம உரிமைகளுக்கும் மதிப்பளிப்பதே ஒரு நாகரிகச் சமூகத்தின் உண்மையான அறமாகும். ஆ.சிவசுப்ரமணியன் படைப்பில் ஆணவக் கொலை செய்யப்பட்ட பெண்கள் தெய்வங்களாக ஆக்கப்படுவதன் பின்னணியில் இருக்கும் நிகழ்வுகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்யும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: ஆணவக் கொலை, அம்மன், ஆ.சிவசுப்ரமணியனின், ஆணவக் கொலைச் சாமிகளும் பெருமிதக் கொலை அம்மன்களும்.

முன்னுரை

தமிழகத்தின் முக்கியமான சமூக விஞ்ஞானிகளுள் ஒருவர் ஆ.சிவசுப்ரமணியன். அவர் நாட்டார் வழக்காற்றியல், வரலாற்றியல் தொடர்பான பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவர் எழுதிய நூல்களில் பெண்களைப் பற்றி பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார். பெண்களின் சிறந்த பண்பு, தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் தன் பிற்காலத் தலைமுறையினரையும் பேணி வாழ வைப்பது ஆகும். அதனால் தமிழ்ச் சமூகம் பெண்களைத் தெய்வமாகப் போற்றியது. ஆனால் சில மனிதர்கள் தங்கள் சுயநலத்திற்காகவும், குடும்ப மானத்திற்காகவும்,

கௌரவத்திற்காகவும் பண்பாட்டை மீறுபவர்களைக் கொலை செய்கின்றனர். அப்படிக் கொலை செய்யப்பட்டவர்களைப் பற்றி ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆணவக் கொலைகள்

‘ஆணவம்’ என்ற சொல்லுக்குச் ‘செருக்கு’ என்று ஆ.சிவசுப்ரமணியன் தன் நூலின் மூலம் எடுத்துரைக்கிறார். இவ்வகையில் அகந்தை என்ற பொருளையும் வெளிப்படுத்துகிறது. ஆணவம் என்ற சொல் அதிகாரம், பொருள்வளம், பாலினம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாக கொண்டது. இவற்றுடன் சாதிய அடுக்கில் பெற்றுள்ள உயரிய இத்தனையும் பெற்றுள்ளது. அதிகாரம், பொருள்வளம், சாதிய மேலாண்மை தனித்தோ, இணைந்தோ ஆணவக் கொலைக்கு வித்திடுகிறது. கொலையுண்ட மனிதர்களில் சிலர் தெய்வங்களாக வழிபடுகின்றனர்.

சாதி

தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றில் சாதியின் பங்களிப்பு புறக்கணிக்க இயலாதது. சமூகக் கட்டமைப்பை நிலைநிறுத்தவும் சமூகக் கட்டமைப்புக்கு எதிராகப் போராடவும் சாதி பயன்படுகிறது. “சாதி என்பது பல குலங்களின் தொகுப்பாகும். ஒவ்வொரு குலத்தாரும் தனி வழித்தோன்றலைக் கொண்டவர்கள். அக்குலத்தவருக்கான குருதி உறவு குறிப்பிட்ட சில குலத்தவர்களுடன் பொருந்தாது.” (ரவிக்குமார், தலித் கலை இலக்கியம் அரசியல் ப.141) சாதி மீதான பற்றுதல் சிலருக்கு இரத்தத்திலேயே ஊறி இருக்கும். அவர்கள் சாதிவிட்டு வேறு சாதியிடம் திருமண உறவு வைத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். “சாதிகள் மக்களை பிறப்பால் வேறுபடுத்துகின்றன. தனிமனிதப் பண்பைத் தவிர்ந்துக் குழுவின் பண்பை அடிப்படையாய் கொண்டிருக்கின்றன.” (நா. பாலுச்சாமி, வாழ்வியற் களஞ்சியம் ப.359) மனிதனை உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்பதை அவன் சாதி தான் முடிவு செய்கிறது.

சாதியின் தோற்றம்

ஒருவரின் சாதி பிறப்பிலேயே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இது பிறப்பு வழியாக மட்டுமே மாறாத அடையாளமாக உள்ளது. குறிப்பிட்ட தொழில்களைச் செய்வதற்கான சாதியானது மக்களைப் பிரித்து, பாகுபாடுகளை உருவாக்கியுள்ளது. இந்திய சமூகத்தில் பண்டைய காலத்திலிருந்தே சாதி அமைப்பு இருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. சாதி மக்கள் குழுக்கள் செய்யும் தொழில் அடிப்படையில் அமைகிறது. சாதியின் தோற்றம் குறித்து கலைக்களஞ்சியத்தில்,

சமூக வாழ்க்கையில் மொழி, மதம், ஆசாரம், தொழில் பாகுபாடு இயற்கையின் தட்பவெப்பச் சூழ்நிலை, உடலமைப்பு போன்றவற்றாலும் மக்களிடையே பல்வேறு பிரிவினையால் உண்டாயிற்றென்றும் பரம்பரையாக ஒரு தொழிலைச் செய்பவர், மற்ற தொழிலாளரோடு உணவு, மணம் முதலிய தடைகளை அனுட்டித்து வந்தனர். (வாழ்வியற் களஞ்சியம், ப. 359)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு வருணமுறையில்,

நான்காம் வருணமாகிய சூத்திர வர்ணத்து மக்களே தாங்கள் செய்யும் தொழிலுக்கேற்பச் சாதிகளாகப் பெருகினார் என்பதால் வர்ண அமைப்பு முறையே சாதியினுடைய தோற்றத்திற்கு அடிப்படைக் காரணம். (அரங்க மு.முருகையன், சாதியம், பக்.4, 5)

என்று சாதியம் என்ற நூலில் மு.முருகையன் பதிவு செய்துள்ளார்.

சாதி வரலாறு

மனிதன் தொடக்கத்தில் காடுகளிலும், மலைகளிலும், குகைகளிலும் நாடோடியாக வாழ்ந்து வந்தான். இயற்கை மற்றும் விலங்கினங்களின் இடையூறுகளிலிருந்து தங்களைக் காத்துக் கொள்ளக் கூட்டங் கூட்டமாகச் சேர்ந்து வாழ முற்பட்டனர். அப்படி குழுவாக வாழ்ந்த மக்களிடம் விவசாயம் செய்யும் முறை தோன்றியது. விவசாயமுறை வளர்ந்து நிலவுடைமைச் சமுதாயம் வளர்ந்தது. இந்த வகையில் ஒரே வகையான பழக்கவழக்கங்களையும், தொழில்களையும் கொண்ட குடும்பங்களின் கூட்டுத்தொகுதி சாதி எனப்பட்டது. தொழில்

நிலைமையில் அமைந்த சாதிகள் இலாப நோக்கம் கருதிப் பணத்தை மையமிட்டுச் செயல்படத் தொடங்கியபோது தொழில் இரகசியங்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டனர். இந்த ரகசியங்கள் பரம்பரையாகப் பாதுகாக்கப்பட்டமையோடு, ஒருவர் சம்பாதித்த சொத்துகளும் அடுத்த தலைமுறைக்குச் சென்றது. பல குழுக்களாகப் பல தொழில்களைச் செய்து வாழ்ந்து வந்தாலும் அம்மக்களிடம் தொழில் ரீதியான ஏற்றத்தாழ்வுகள் கற்பிக்கப்படவில்லை. பண்பாட்டுக் கலப்பால் தொழில் பிரிவுகள் மெல்லச் சாதிப்பிரிவுகளாக வளர்ச்சியுற்றன. மேலும், இனக்குழு மக்களைச் சாதிகளாகப் பிரித்து வருணாசிரம தர்மத்தைப் புகுத்திப் பிராமணர்கள் அம்மக்களிடம் ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கற்பித்தனர் என்றும் ஒரு கருத்து நிலவுகிறது.

சாதி மீறிய காதல்

சாதிய அமைப்பு முறை வகுத்துள்ள இறுக்கமான சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுள் தலையாயக் கட்டுப்பாடு, சாதிக்குள் நடக்க வேண்டிய மண உறவாகும். இருப்பினும் இதை மீறிய காதலும் உடன்போக்கும் அவ்வப்போது நிகழ்கின்றன. இதனால் கொலைகள் நடக்கின்றன. கொலையில் பெண்ணின் தந்தை அல்லது பெண்ணின் சாதியினர் கொலை செய்யத் தூண்டியவர்களாகவும், கொலைச் செயலைச் செய்தோர் அவர்களைச் சார்ந்து வாழ்வோராகவும் இருப்பர். கொலை நிகழ்வுக்குப் பின் கொலையுண்டோரின் ஆவி குறித்த அச்சத்தின் காரணமாக அவர்களை வழிபடுகின்றனர். தமிழகத்தில் வழக்கில் உள்ள பெண் தெய்வங்களின் வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் சாதி மீறிக் காதலித்தமைக்காகக் கொலை செய்யப்பட்டோர் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

கொலையில் உதித்த தெய்வங்கள்

மனித வாழ்வில் இறப்பு என்பது நிச்சயமான ஒன்று. ஆனால் இந்த இறப்பு ஒரு மனிதனுக்கு எவ்வாறு வருகிறது என்பதைப் பொறுத்து இறந்தவர் அடையாளம் காணப்படலாம், மறக்கடிப்படலாம் அல்லது அவர் தெய்வமாக்கப்படலாம். சமயத்தின் அடிப்படையில் இறப்பைப் பார்க்கும்போது ஒரு மனிதன் இறந்த பின்பு இறந்தோர் வழிபாடு நடத்தப்படுகிறது. மக்கள் இறந்தோர் வழிபாட்டை பாதுகாப்பு மற்றும் அச்சத்தின் காரணங்களுக்காக வழிபடுகின்றனர்.

கொலையில் உதித்த தெய்வங்கள் யாவும் அடிப்படையில் உண்மையில் மனிதர்களே. மனிதர்கள் சிலர் தெய்வமாக்கப்படுவதற்கு அவர்கள் கொலையுண்டதே அடிப்படைக் காரணம். கொலைக்கு ஆளாவதற்கான காரணங்களுள் ஒன்று சாதி மீறி காதலித்தலாகும். கௌரவக்கொலை என்று ஊடகங்களிலும், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளிலும் இன்று இடம்பெறும் கொலைச் செயலுக்கு அடிப்படைக் காரணம் சாதி மீறிய காதல்தான். சாதி மீறிக் காதலித்துக் கொலைக்கு ஆளான இளைஞர்களும், இளம்பெண்களும் தெய்வங்களாக நிலைபெற்றுள்ளனர்.

கொலைப்பட்டு இறப்பவர்கள் இறைவனிடம் வரம்பெற்றுப் பழிவாங்கும் குணத்துடன் செயல்படும் தன்மை கொண்டவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். இந்தத் தன்மையே இவர்களைத் தெய்வத் தன்மையின் அடையாளமாக்குகிறது. இவர்கள் வரம் வாங்குவதே தங்களைக் கொன்றவர்களைப் பழிவாங்குவதற்குத் தான் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை. (ஆ. சிவசுப்ரமணியன், ப.18)

கொலையுண்டோரைத் தெய்வமாக்கி வழிபடல் என்பது தமிழக நாட்டார் சமயத்தில் ஒரு முக்கிய வழிபாட்டுக் கூறாகும். இவ்வழிபாட்டில் கொலைக்குக் காரணமானவர்களே முக்கியப் பங்கு வகிப்பர்.

வழிபாடு

இறை என்பது தெய்வம் அல்லது கடவுள் எனப்படும். மக்கள் முதலில் நெருப்பு, மழை, சூரியன், சந்திரன் போன்ற இயற்கை சக்திகளை வணங்கினர். முதலில் தெய்வத்திடம் பயம் கொண்டு நேர்த்திக் கடன்களைச் செய்தனர். நாளடைவில் தெய்வம் தங்களைப் பாதுகாக்கும்,

துணை செய்யும் என்ற எண்ணங்கள் மேலோங்கின. பண்டையத் தமிழரின் இறை நம்பிக்கையை,

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமலை உலகமும் (தொல் அகத்திணையியல் நூ. 951)

என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

நாள் செல்லச் செல்ல அச்சம் என்பது நீங்கி இறையருள் தங்களுக்குக் கிடைக்கவும், தம் வேண்டுகோளைப் பக்தியுடன் மனமுருகிச் சொல்லவும், வழிபாடு, பிரார்த்தனை போன்றவற்றில் மக்கள் ஈடுபடலாயினர். உலக உயிர்களைக் காக்கும் முழுமுதற் பொருளாம் இறைவனை முழுமையாகத் துதித்தால் குறைவற்ற செல்வத்தைப் பெற்று, நெடுங்காலம் மகிழ்வுடன் வாழலாம் என்று நம்பினர்.

வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமின் என்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறா (தொல்: செய்யுளியல் நூ.1367)

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவால் புலப்படும்.

இறைவனைப் போற்றுவதற்கு மனிதன் மேற்கொள்ளும் செயல்முறை வழிபாடாகும். வழிபாடு இறைவனுக்கு மனிதனுக்கு இடையே ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறது. தெய்வங்களுக்கு பக்தியுடன் செய்யப்படும் அனைத்து செயல்களும் வழிபாட்டில் அடங்கும். வழிபாடு மக்கள் வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்துவிட்ட ஒன்றாகும். மக்கள் தங்களை தீய சக்திகளிடமிருந்து காத்துக்கொள்ள தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். இறை வழிபாடு மக்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கிறது. “மனிதன் புனிதமான பொருள் மீது கொள்ளும் நம்பிக்கை வழிபாடு ஆகும். இந்த நம்பிக்கை மனித சமுதாயத்தை ஒன்றுபடுத்தி ஓர் இடத்தில் வழிபாடு செய்யத் தூண்டுகிறது. (தமிழருவி மணியன், ஊருக்கு நல்லது செய்வேன், ப. 42) என சமுதாய ஒற்றுமைக்கு அடிப்படையாக வழிபாடு அமைகிறது என்பார் தமிழருவி மணியன். “வினையின் தொடக்கத்தில் இடையூறு வராமையே கருதியும் இடையில் வந்த இடையூறு நீங்குவது கருதியும், முடிவில் வினைப்பயன் நல்கும் இன்பம் குறித்தும் வழிபாடு நடைபெறுகிறது. (ஒளவை, துரைச்சாமிபிள்ளை பழந்தமிழர் சமயம், ப. 99, 100) என மக்கள் வழிபாடு செய்வதற்கான காரணத்தைக் கூறுகிறார் ஒளவை துரைச்சாமிபிள்ளை.

பெண்

பெண்ணுக்கு இணை பெண் தான். ஆனால் பெண் பிறரைச் சார்ந்து வாழும் நிலையில் இருக்கிறாள். பிறந்தது முதல் தாய்தந்தைக்கும், மணமான பின் கணவனுக்கும், முதிர்ந்த வயதில் தன் மக்களையும் சார்ந்து வாழ்பவள். பெண் என்பவள்,

காட்டுமிராண்டிக் காலத்திலும் அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலும், வளர்ச்சியடைந்த காலத்திலும், ஒரு சுதந்திரமான பாத்திரத்தை வகித்தது மட்டுமல்லாமல் மரியாதைக்குரிய நிலையிலும் இருந்திருக்கிறார்கள்” (உ.வாசுகி, பெண்ணியம் பேசலாம் வாங்க, ப. 20)

என்பார் எங்கெல்ஸ். “பெண் என்றால் எனக்குச் சக்தியின் ஊற்று. வெற்றியின் சிகரத்தை எட்டுவதற்கு ஒரு உந்துகோல்.” (செல்வி. எம். அல்லி, இந்திய பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு நேரு ஆற்றிய தொண்டு, ப.7) என்கிறார் நேரு. பாரதியார்,

பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடுவோமடா
பெண்மை வெல்கென்று கூத்திடுவோமடா
அன்பு வாழ்கென் றமைதியில் ஆடுவோம்

தண்மை இன்பம்நற் புண்ணியஞ் சேர்ந்தன

தாயின் பெயரும் சதியென்ற நாமமும்

ஆசைக் காதலைக் கைகொட்டி வாழ்த்துவோம்

துன்பந்தீர்வது பெண்மையி னாலடா (பாரதியார், பாரதியார் கவிதைகள் ப.206)

என்று பெண்மையைப் போற்றிப் பாடுகிறார். பெண் இல்லை என்றால் இவ்வுலகம் இல்லை என்பதை,

வண்மை உயர்வு மனிதர் நலமெல்லாம்

பெண்மையினால் உண்டென்று பேசுவந்த பெண்ணழகே (பாரதிதாசன்.

பெண்குழந்தைகள் தாலாட்டு, ப.127)

என்று பெண் குழந்தைக்குத் தாலாட்டுப் பாடுகிறார் பாரதிதாசன். பெண்மையை அழகாகவும், நுண்மையாகவும், தெய்வமாகவும், போற்றும் திரு.வி.க, “அடக்கம், பொறுமை, தியாகம், பரநலம், இரக்கம், அழகு, ஒப்புரவு, தொண்டு முதலியன அமைந்த ஒன்று பெண்மை எனப்படும்.” (திரு.வி.க. பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை ப.14) எனப் பெண்மைக்கு விளக்கம் தருகிறார்.

பெண் போற்றத் தகுந்தவர்கள்

அவளது குண நலன்களால்

பெண் அழகானவள்

அவளது கனிவால்

பெண் புத்திசாலி

அவளது சாதுரியத்தால்

பெண் தெய்வம்

அவளது பெண்மையால் மட்டுமே (மங்கையர் மலர், ஏப்ரல் 2000, ப.68)

என கல்யாணி ஜகந்நாதன் பெண்மையைப் போற்றுகிறார்.

காலம் காலமாகப் போற்றப்பட்டு வரும் பெண், அன்பு, அடக்கம், அமைதி, அறிவு, அழகு ஆகிய பண்புகளின் கலவையாகத் திகழ்கிறாள். இவள் மரியாதைக்கு உரியவளாகவும், எல்லா உரிமையும், சுதந்திரமும் நிறைந்தவளாகவும் திகழ்ந்தால் குடும்பத்தினரின் தலையெழுத்து சீராக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. பெண் என்பவள் கலாச்சாரத்தைக் காக்க இன்பமும் நலனும் நல்கி சக்தியளிக்கும் ஒரு பெரும் தெய்வமாகத் திகழ்கிறாள் என்றால் அது மிகையாகாது.

பெண் தெய்வங்களின் தோற்றம்

பெண்கள் தெய்வநிலை எய்தும் முன்னர் ஒரு தந்தையின் மகளாக வாழ்ந்தவர்கள் தாம். மகளின் உயிரா, குடியின் மானமா என்ற முடிவை எடுப்பதில் பெண்ணின் உயிரை விடக் குலமானமே பெரிது என்ற முடிவுக்கு ஒரு தந்தை வருகிறார். இதன் அடிப்படையில் இக்கொலையின் நோக்கம் பெருமித உணர்வே என்பதில் ஐயமில்லை.

குலம் அல்லது குடும்பத்தின் மானம் பெண்ணுடன் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கருதியதனால் குல மானத்தைக் காக்கப் பெண்ணைக் கொலை செய்யத் தயங்குவது கிடையாது.

மாடத்தியம்மன்

கொடூரமாகக் கொலை செய்யப்பட்டவர்களின் ஆவி பழிவாங்கும் தன்மையில் செயல்படுமென்ற நம்பிக்கை இன்றும் தமிழ்நாட்டில் நிலவுகிறது. கணவனைப் பிரிந்து வாழும் பெண்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த போலி மரபுகளை மீறியதாகப் பொய்க்குற்றம் சாட்டப்பட்டு அதற்குப் பலியான ஓர் அபலைப் பெண்ணின் சோகக்கதையே மாடத்தியம்மன் கதையாகும்.

திருச்செந்தூர்லிருந்து சாத்தான்குளம் செல்லும் வழியில் உள்ள ஊர் பன்னம்பாறை. இங்கு முருகையாப் பாண்டியன் மற்றும் பேச்சியம்மாள் என்பவர்களுக்கு மகளாகப் பிறந்தவள்

மாடத்தி. இவளுக்கு ஏழு அண்ணன்மார்கள். பருவமடைந்த பின்பு பெண்ணுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தனர். அவளுக்கு ஒரு பெண் குழந்தையும், ஆண் குழந்தையும் பிறந்தது. கணவனிடம் சிறு சண்டையிட்டுப் பிறந்த வீட்டிற்கு வருகிறாள். கணவன் வந்து தன்னை அழைத்துச் செல்வான் என்று நினைத்து அதிக நாட்கள் தங்கிவிடுகிறாள். திருவிழாவிற் குச் சென்ற இடத்தில் பிள்ளைகளை இராட்டினத்தில் அமர்ந்து சுற்றவிட்டு மாடத்தி அருகில் நின்று பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாள். ஆனால் அவளும் இராட்டினத்தில் சுற்றினாள் என்று தவறாக நினைத்து அவளைக் கொலைச் செய்தான் அண்ணன் கருவாய்ப்பாண்டியன். பின்பு மாடத்தியைக் கொலை செய்த இடத்தில் கோயில் எழுப்பி வழிபட்டனர். கணவனைப் பிரிந்து, பிறந்த வீட்டோடு இருக்கின்ற மாடத்தி பிற பெண்களைப் போல் சமூகத்தில் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்கிறாள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகக் கொலை செய்யப்படுகிறாள்.

மாடத்தி ராட்டினம் சுற்றியதால் குடும்ப மானம் அழிந்து போனதாக கருவாய்ப்பாண்டியன் கருதியதால் அதை மீட்கும் ஒரே வழியாக மாடத்தியைக் கொலை செய்தான். (ஆ. சிவசுப்ரமணியன், ஆணவக் கொலைச் சாமிகளும் பெருமிதக் கொலை அம்மன்களும் ப.76)

மாடத்தி உண்மையில் சமூக மரபை மீறாவிட்டாலும், மரபு மீறியதாகக் கூறப்பட்ட பொய்ச்செய்தியானது அவள் உயிரைப் பறித்தது. கணவனுடன் வாழ்வதுதான் பெண் ஒருத்தியின் வாழ்வை முழுமையாகவும், மதிப்புடையதாகவும் ஆகும் என்பது தமிழ்ச் சமூகத்தில் தொடர்ந்து நிலவிவரும் ஒரு கருத்தாகும். கணவனுடன் வாழாது பிரிந்து வாழும் பெண்ணிற்கு 'வாழாவெட்டி' என்ற பட்டமும் உண்டு. கணவனுடன் கோபித்துக்கொண்டு வந்த மாடத்தியை அவள் கணவனுடன் சேர்த்துவைக்க அவள் அண்ணன்கள் முயற்சி எதுவும் எடுக்கவில்லை. அவளை அழைத்து வர அவள் கணவனும் முயலவில்லை.

திருவிழாக் கூட்டத்தில் குழந்தைகளுடன் சிறிது நேரம் தனியாகச் சென்று வந்தாள். அப்போது அவள் ராட்டினம் சுற்றியிருப்பாள் என்ற முடிவுக்கு வந்த அவன் அண்ணன், தங்கையின் செயல் குடும்பத்தின் மானம் மரியாதையையும் தனது ஆளுமையையும் பாதித்துவிட்டதாக அவன் உறுதியாக நம்பினான். இழந்துபோனதாக அவன் கருதிய குல மானத்தையும் தன் ஆளுமையையும் மீட்டெடுக்கும் வழிமுறையாக அவன் மாடத்தியைக் கொலை செய்தான். "கணவனைப் பிரிந்து வாழும் பெண் பிற ஆடவனின் கண்ணுக்கு விருந்தாகிவிடக் கூடாது என்பதும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் மரபாகும்." (ஆ.சிவசுப்ரமணியன், ஆணவக் கொலைச் சாமிகளும் பெருமிதக் கொலை அம்மன்களும் ப.76) ஆனால் இதனை மீறியதாக எண்ணித்தான் மாடத்தி கொலை செய்யப்படுகிறாள்.

மாடத்தியம்மனை வழிபடுதல்

மாடத்தியைக் கொலை செய்த இடத்திற்கு அருகிலுள்ள கிராமத்தில் பனை ஓலையால் சிறுகோயில் போன்ற அமைப்பை உருவாக்கியுள்ளனர். அதில் மண்பீடம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பரமன்குறிச்சி என்ற ஊரிலிருந்து திருச்செந்தூருக்குச் செல்லும் சாலையின் வடபுறத்தில் வெறும் பீடத்துடன் கூடிய மாடத்தியம்மன் கோவில் உள்ளது. மாடத்தியம்மன் கோயில் எல்லையிலிருந்து பிடிமண் எடுத்துச்சென்று அம்மனின் சிலையை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். அம்மன் என்பதால் வழிபாட்டிற்கு முக்கியமான நாளாக செவ்வாய்க்கிழமை அமைகிறது. சித்திரை மாதம் கடைசிச் செவ்வாய் அன்று திருவிழா நடத்தப்படுகிறது. மாடத்திக்குப் பாயாசம் மிகவும் பிடிக்குமென்பதால் பாயாசம் முக்கியப் படையலாக அமைகிறது. ஆடு வெட்டுதலும் நிகழ்கிறது. முளைப்பாரி எடுக்கும் வழக்கமும், பெண் குழந்தைகளுக்கு மாடத்தி என்று பெயரிடும் வழக்கமும் உள்ளது.

முடிவுரை

இறந்தவர்கள் மேலுள்ள பயத்தால் அவர்களுக்குக் கோயில் எழுப்பி வழிபடுகின்றனர். இதனால் அவர்களின் ஆன்மா சாந்தி அடைந்து தெய்வ நிலைக்குச் சென்று விடுவதாக மக்கள்

நம்புகின்றனர். அவர்கள் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இறந்தார்களோ அந்த நிலையில் தான், அவர்களை நினைவில் கொண்டு வழிபடுகின்றனர். இதில் தெய்வமானவர்கள் பெரும்பாலும் பெண்கள்தான் என்பதும் தெரியவருகிறது.

குறிப்புகள்

- [1] வாசுகி, உ. பெண்ணியம் பேசலாம் வாங்க. பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை – 6000015.
- [2] அல்லி, எம். இந்திய பெண்களின் முன்னேற்றம். அங்கயற்கண்ணி பதிப்பகம், மதுரை, 1993.
- [3] பாரதியார். பாரதியார் கவிதைகள். ஸ்ரீஇந்து பப்ளிகேன்ஸ், சென்னை, 1992.
- [4] பாரதிதாசன். கவிதை தொகுதி 2. பாரி நிலையம், சென்னை, 1997.
- [5] திரு.வி.கல்யாண சுந்தரனார். பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை. பாலை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை – 600001.
- [6] தமிழருவி மணியன். ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன். விகடன் பிரசுரம், சென்னை, 2005.
- [7] ரவிக்குமார். தலித் கலை இலக்கியம் அரசியல். விடியல் பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர், 1996.
- [8] பாலுச்சாமி, நா. வாழ்வியற் களஞ்சியம். தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1986.
- [9] அரங்க.முருகையன். சாதியம். இலக்கியா பதிப்பகம், புதுச்சேரி, 1972.
- [10] சிவசுப்ரமணியன், ஆ. ஆணவக் கொலைச் சாமிகளும். பெருமிதக் கொலை அம்மன்களும். காலச்சுவடு, நாகர்கோவில் - 629001.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.